

Matthew Ehret, Global Research: DRUHÁ SVETOVÁ VOJNA NIKDY NESKONČILA - Historická analýza

- CZ24 News | 11. května 2022

Pred 77 rokmi sa Nemecko vzdalo spojeneckým silám, čím sa definitívne ukončilo ničenie druhej svetovej vojny. Dnes, keď svet oslavuje 77. výročie tohto víťazstva, prečo nemyslieť veľmi vážne na to, aby sme túto vojnu raz a navždy vyhrali?, píše na portály Globalresearch Matthew Ehret, ktorý je šéfredaktorom Canadian Patriot Review.

Ak ste zmätení týmto tvrdením, možno by ste si mali sadnúť a zhlboka sa nadýchnuť, než budete čítať ďalej. Počas nasledujúcich 12 minút pravdepodobne zistíte znepokojivý fakt, ktorý vás môže trochu vystrašiť: Spojenci v skutočnosti nikdy nevyhrali druhú svetovú vojnu...

Nechápte ma teraz prosím zle. Som večne vďačný za nesmrteľné duše, ktoré v tých pochmúrnych rokoch položili svoje životy, aby zničili fašistickú mašineriu... ale faktom je, že 9. mája 1945 sa nevyriešilo isté niečo, čo má veľa spoločného s pomalý opätovný nástup novej formy fašizmu v druhej polovici 20. storočia a opätovné nebezpečenstvo globálnej diktatúry, ktorej svet dnes opäť čelí.

Tvrdím, že až keď nájdeme odvahu pozrieť sa na tento problém naozaj triezvymi očami, budeme si môcť skutočne uctiť našich odvážnych predkov, ktorí zasvätili svoje životy vybojovaniu mieru pre svoje deti, vnúčatá a ľudstvo.

Hnusná pravda druhej svetovej vojny

Teraz prestanem mlátiť do buša a poviem to: **Adolf Hitler** alebo **Benito Mussolini** nikdy neboli „ich vlastní muži“.

Stroje, ktoré viedli, neboli nikdy plne pod ich suverénnou kontrolou a financie, ktoré používali ako palivo v snahe ovládnuť svet, nepochádzali z talianskych alebo nemeckých bánk. Technológie, ktoré používali v petrochémii, kaučuku a výpočtovej technike, nepochádzali z Nemecka ani z Talianska a **vláduca vedecká ideológia eugeniky**, ktorá viedla k toľkým hrôzam nemeckých praktík rasovej očisty, nikdy nevznikla v myšliach nemeckých mysliteľov ani z Nemecka.

Nebyť mocnej siete finančníkov a priemyselníkov 20. – 40. rokov 20. storočia s menami ako **Rockefeller, Warburg, Montague Norman, Osborn, Morgan, Harriman** či **Dulles**, potom možno s istotou povedať, že fašizmus by nikdy nebol schopný „riešiť“ ekonomické problémy po 1. svetovej vojne. Aby sme to dokázali, zoberme si zvláštny prípad Prescottu Busha ako užitočný vstupný bod.

Patriarcha tej istej dynastie Bushovcov, ktorá dala svetu dvoch katastrofálnych amerických prezidentov, sa preslávil financovaním nacizmu po boku svojich obchodných partnerov Averella Harrimena a Averellovho mladšieho brata E. Rolanda Harrimana (ten druhý mal naverbovať Prescottu do Skull and Bones, zatiaľ čo obaja študovali na Yale).

Prescott, pôsobiaci ako riaditeľ **Brown Brothers Harriman**, nielenže poskytol cenné pôžičky na udržanie skrachovanej nacistickej strany nad vodou počas Hitlerovej straty podpory v roku 1932, keď nemecké obyvateľstvo zvolilo za kancelára protifašistického generála Kurta von Schleichera, ale

dokonca uznaný vinným za „obchodovanie s nepriateľom“ ako riaditeľ Union Banking Corporation v roku 1942!

To je správne! Jedenásť mesiacov po tom, čo Amerika vstúpila do 2. svetovej vojny, federálna vláda prirodzene vykonala vyšetrovanie všetkých nacistických bankových operácií v USA a čudovala sa, prečo Prescott naďalej riadi banku, ktorá bola tak hlboko zapletená s Holandskou bankou **voor Handel en Scheepvaart Fritza Thyssena**.

Thyssen pre tých, ktorí to nevedia, je nemecký priemyselný magnát, ktorý sa preslávil napísaním knihy „Zaplátil som Hitlerovi“. Samotná banka bola viazaná na nemecký kombinát s názvom Steel Works nemeckého oceliarskeho trustu, ktorý kontroloval 50,8 % surového železa nacistického Nemecka, 41,4 % jeho univerzálneho plechu, 38,5 % jeho pozinkovanej ocele, 45,5 % jeho rúr a 35 % jeho výbušniny. Podľa príkazu 248 federálna vláda USA zabavila 22. októbra 1942 všetky Prescottove majetky.

Americko-nemecký oceliarsky kombinát bol len jednou malou časťou širšej operácie, pretože Rockefeller's Standard Oil vytvoril nový medzinárodný kartel popri **IG Farben** (štvrtá najväčšia spoločnosť na svete) v roku 1929 v rámci **Young Plan**.

Owen Young bol aktívom JP Morgan, ktorý viedol General Electric a v roku 1928 zaviedol plán splácania nemeckého dlhu, ktorý dal vznik Bank of International Settlements (BIS) a konsolidoval medzinárodný kartel priemyselníkov a finančníkov v mene City of London a Wall. Ulica.

Najväčší z týchto kartelov videl, že nemecké prevádzky Henryho Forda sa zlúčili s IG Farben, Dupont industry, British Shell a Rockefeller's Standard Oil. Kartelová dohoda z roku 1928 tiež umožnila Standard Oil odovzdať všetky patenty a technológie na výrobu syntetického benzínu z uhlia na IG Farben, čím umožnila Nemecku povýšiť z produkcie iba 300 000 ton prírodnej ropy v roku 1934 na neuveriteľných 6,5 mil. ton (85 % z celkového počtu) počas 2. svetovej vojny!

Ak by sa tento prenos patentu/technológie neuskutočnil, je fakt, že moderná mechanizovaná vojna, ktorá charakterizovala 2. svetovú vojnu, by nikdy nemohla nastať.

Dva roky pred začiatkom Youngovho plánu už **JP Morgan** poskytla pôžičku vo výške 100 miliónov dolárov Mussoliniho novozaloženému fašistickému režimu v Taliansku, pričom kráľ Demokratickej strany Thomas Lamont hral úlohu Prescottu Busha v talianskej operácii na Wall Street.

Nebol to len JP Morgan, kto miloval Mussoliniho značku korporátneho fašizmu, ale Henry Luce z Time Magazine sa bez ospravedlňovania rozplýval nad Duce, pričom Mussoliniho v rokoch 1923 až 1943 umiestnil osemkrát na obálku Timepričom neúnavne propagoval fašizmus ako „riešenie ekonomického zázraku pre Ameriku.“ (čo urobil aj vo svojich, zatiaľ čo ďalších dvoch časopisoch Fortune a Life).

Mnohí zúfalí Američania, stále traumatizovaní dlhou a bolestivou depresiou, ktorá sa začala v roku 1929, čoraz viac prijímali jedovatú myšlienku, že americký fašizmus dá jedlo na stôl a nakoniec im pomôže nájsť si prácu.

Pár slov by sa malo povedať o Brown Brothers Harriman.

Samotná Bushova nacistická banka bola produktom predchádzajúcej fúzie v roku 1931, ktorá sa uskutočnila medzi rodinnou bankou Montagu Normana (Brown Brothers) a Harrimanom, Bushom a spol. **Montague Norman** bol guvernérom **Bank of England** v rokoch 1920 až 1944, vodcom Anglo. - German Fellowship Trust a kontrolór nemeckého Hjalmar Schachta (prezident ríšskej banky v rokoch 1923-1930 a minister hospodárstva v rokoch 1934-1937). Norman bol tiež hlavným

kontrolórom Bank of International Settlements (BIS) od jej vytvorenia v roku 1930 počas celej druhej svetovej vojny.

Centrálna banka centrálnych bánk

Hoci **BIS** bola založená podľa Youngovho plánu a nominálne riadená Schachtom ako mechanizmus na splácanie dlhu z prvej svetovej vojny, „Centrálna banka centrálnych bánk“ so sídlom vo Švajčiarsku bola kľúčovým mechanizmom pre medzinárodných finančníkov na financovanie nacistickej mašinérie.

Skutočnosť, že BIS bola pod úplnou kontrolou Montagu Normana, odhalil holandský centrálny bankár Johan Beyen, ktorý povedal, že Normanova prestíž bola ohromujúca. Ako apoštol spolupráce centrálnych bánk urobil z centrálného bankára akéhosi arcikňaza menového náboženstva. BIS bola v skutočnosti jeho výtvorom.“

Zakladajúcimi členmi predstavenstva boli súkromné centrálné banky Británie, Francúzska, Nemecka, Talianska a Belgicka, ako aj skupina 3 súkromných amerických bánk (JP Morgan, First National of Chicago a First National of New York). Tieto tri americké banky sa po vojne zlúčili a dnes sú známe ako Citigroup a JP Morgan Chase.

Vo svojich zakladajúcich stanovách BIS, jej riaditelia a zamestnanci dostali imunitu voči všetkým suverénnym národným zákonom a dokonca ani orgány vo Švajčiarsku nesmeli vstupovať do jej priestorov.

Tento príbeh bol výrazne vyjadrený v *knihe Tower of Basel: The Shadowy History of the Secret Bank that Runs the World* z roku 2013.

Slovo o eugenike

Nacistická podpora pri budovaní a počas druhej svetovej vojny nekončila financiami a priemyselnou mocou, ale rozšírila sa na riadiacu vedeckú ideológiu Tretej ríše: Eugeniku (pozn.: veda o sociálnom darvinizme, ako ju vyvinul člen X Clubu Thomasa Huxleyho **Herbert Spencer** a Darwinov bratranec sir Francis Galton pred desaťročiami).

V roku 1932 sa v New Yorku konala **Tretia eugenická konferencia**, ktorú spolusponzorovali William Draper Jr (bankár JP Morgan, šéf General Motors a vedúca osobnosť Dillona Reada a spol.) a Harrimanovcov. Na tejto konferencii sa stretli poprední eugenici z celého sveta, ktorí prišli študovať úspešnú aplikáciu eugenických zákonov v Amerike, ktorá sa začala v roku 1907 pod nadšeným záštitou Theodora Roosevelta.

Popredný **britský fašista Fairfield Osborn** na konferencii povedal, že **eugenika**:

„pomáha a podporuje prežitie a rozmnožovanie tých najschopnejších; nepriamo by to kontrolovalo a odrádzalo od množenia nenedostatočných. Čo sa týka toho posledného, v samotných Spojených štátoch je všeobecne známe, že existujú milióny ľudí, ktorí fungujú ako vlečné siete alebo plachtové kotvy na ceste štátnej lode...“

Zatiaľ čo niektorí vysoko kompetentní ľudia sú nezamestnaní, množstvo nezamestnanosti patrí medzi menej kompetentných, ktorých najskôr vyberú na pozastavenie, pričom tých pár vysoko kompetentných ľudí si ponechávajú, pretože sú stále nepostrádateľní. V prírode by títo menej zdatní jedinci postupne mizli, no v civilizácii ich nechávame v komunite v nádeji, že v svetlejších dňoch si všetci nájdu uplatnenie.

Temné dni veľkej depresie boli dobrými rokmi pre bigotnosť a ignoranciu, pretože eugenické zákony boli aplikované v dvoch kanadských provinciách a široko rozšírené po Európe a Amerike, pričom 30 štátov USA aplikovalo eugenické zákony na sterilizáciu nevhodných.

Rockefellerova nadácia pokračovala vo financovaní nemeckej eugeniky a najmä vychádzajúcej hviezdy ľudského zlepšovania Josepha Mengeleho.

Nacistické monštrum Frankenstein

Pri opise svojho stretnutia s Hitlerom z 29. januára 1935 kontrolór okrúhleho stola **Lord Lothian** citoval Fuhrerovu víziu pre árijské spolusmerovanie Nového svetového poriadku:

„Nemecko, Anglicko, Francúzsko, Taliansko, Amerika a Škandinávia... by mali dospieť k nejakej dohode, ktorou by zabránili svojim občanom pomáhať pri industrializácii krajín ako Čína a India. Je samovražedné podporovať zakladanie výrobných odvetví v poľnohospodárskych krajinách Ázie.

Hoci je zrejmé, že k tejto téme sa dá povedať oveľa viac, fašistická mašinéria sa nesprávala úplne tak, ako si Dr. Frankensteinovci v Londýne želali, pretože Hitler si začal uvedomovať, že jeho mocná vojenská mašinéria dáva Nemecku moc viesť Nový Svetový poriadok namiesto toho, aby hrali druhé husle ako obyčajní vynucovatelia v mene svojich anglických majstrov v Británii. Zatiaľ čo mnohí oligarchovia z Londýna a Wall Street boli ochotní prispôsobiť sa tejto novej realite, padlo rozhodnutie zrušiť plán a pokúsiť sa bojovať na inom poli.

Aby sa to dosiahlo, bol vymyslený škandál na ospravedlnenie abdikácie pronacistického kráľa Edwarda VIII v roku 1936 a upokojujúceho premiéra **Nevilla Chamberlaina** v roku 1940 nahradil **Winston Churchill**. Kým Sir Winston bol celoživotný rasista, eugenik a dokonca aj Mussoliniho obdivovateľ, bol v prvom rade oddaným britským imperialistom a ako taký by zubami nechtami bojoval o záchranu prestíže Impéria, ak by bolo ohrozené. Čo aj urobil.

Fašisti vs Franklin Roosevelt

V samotnej Amerike profašistický establishment z Wall Street prehrával vojnu, ktorá sa začala dňom, keď bol v roku 1932 zvolený antifašistický prezident Franklin Roosevelt. Nielenže zlyhal ich pokus o atentát z februára 1933, ale aj plány na štátny prevrat z roku 1934 prekazil patriotický generál menom Smedley Butler.

Aby toho nebolo málo, rozpadali sa aj ich snahy udržať Ameriku mimo vojny v nádeji, že spolu vedú Nový svetový poriadok po boku Nemecka, Francúzska a Talianska. Ako som načrtnol vo svojom nedávnom článku [Ako rozdrviť diktatúru bankárov](#), v rokoch 1933-1939 FDR zaviedla rozsiahle reformy v bankovom sektore, zmarila veľký pokus o vytvorenie globálnej diktatúry bankárov pod vedením Bank of International Settlements a zmobilizovala rozsiahle oživenie v rámci Nového údela.

V roku 1941 japonský útok na Pearl Harbor polarizoval americkú psychiku tak hlboko, že vzdorovanie vstupu Ameriky do 2. svetovej vojny, ako to dovtedy robila Americká liga slobody na Wall Street, sa stalo politickou samovraždou. Korporativistické organizácie na Wall Street boli vyvolané FDR počas silného prejavu v roku 1938, keď prezident pripomenul Kongresu skutočnú povahu fašizmu:

Prvou pravdou je, že sloboda demokracie nie je bezpečná, ak ľudia tolerujú rast súkromnej moci do bodu, keď sa stane silnejšou ako ich samotný demokratický štát. To je vo svojej podstate fašizmus - vlastníctvo vlády jednotlivcom, skupinou alebo akoukoľvek

inou ovládajúcou súkromnou mocou...

„Dnes medzi nami rastie koncentrácia súkromnej moci, ktorá nemá v histórii obdobu. Táto koncentrácia vážne narušuje ekonomickú efektívnosť súkromného podnikania ako spôsobu poskytovania zamestnania pre prácu a kapitál a ako spôsobu zabezpečenia spravodlivejšieho rozdelenia príjmov a zárobkov medzi ľuďmi v krajine ako celku.“

Zatiaľ čo sa vstup Ameriky do 2. svetovej vojny ukázal ako rozhodujúci faktor pri zničení fašistickej mašinérie, sen, ktorý zdieľali Franklin Roosevelt, Henry Wallace a mnohí z najbližších spojencov FDR v Amerike, Kanade, Európe, Číne a Rusku o svete riadenom vo veľkom meradle rozvoj a obojstranne výhodná spolupráca sa neuskutočnila.

Aj keď spojenec FDR Harry Dexter White viedol boj o zatvorenie Bank of International Settlements počas Bretton Woodskej konferencie v júli 1944, schválenie Whiteových uznesení o rozpustení BIS a audite jej účtovných kníh sa nikdy neuskutočnilo.

Zatiaľ čo White, ktorý sa mal stať prvým šéfom MMF, obhajoval program FDR na vytvorenie nového protiimperálneho finančného systému, vodca Fabian Society a oddaný eugenik **John Maynard Keynes** bránil banku a namiesto toho presadzoval predefinovanie povojnovej systém okolo jednej svetovej meny nazývanej Bancor, kontrolovanej Bank of England a BIS.

Fašistické oživenie v povojnovom svete

Koncom roku 1945 Trumanova doktrína a anglo-americký „špeciálny vzťah“ nahradili antikoloniálnu víziu FDR, zatiaľ čo antikomunistický hon na čarodejnice zmenil Ameriku na fašistický policajný štát pod dohľadom FBI.

Každý, kto bol priateľský k Rusku, bol terčom zničenia a prvý, kto mal pocit, že terčom boli blízki spojenci FDR **Henry Wallace** a Harry Dexter White, ktorých predčasná smrť v roku 1948 počas kampane za Wallaceovu prezidentskú ponuku ukončila antikolonialistov, ktorí riadili MMF.

V desaťročiach po 2. svetovej vojne tí istí finančníci, ktorí priniesli svetový fašizmus, sa vrátili priamo do práce a **infiltrovali sa do bretonwoodských inštitúcií FDR, ako sú MMF a Svetovej banky**, čím ich zmenili z nástrojov rozvoja na nástroje zotročovania. Tento proces bol plne odhalený v knihe *Confessions of an Economic Hit man* z roku 2004 od Johna Perkinsa.

Európske bankové domy reprezentujúce starú šľachtu ríše pokračovali v tomto znovudobývaní západu bez trestu. V roku 1971 muž, ktorého Perkins odhalil ako hlavného ekonomického nájomného vraha **George Schultz**, zorganizoval odstránenie amerického dolára zo zlatej rezervy, riaditeľa systému pevných výmenných kurzov Úradu pre správu rozpočtu a v tom istom roku aj Rothschildovcov.

Skupina bánk Inter-Alpha bola vytvorená s cieľom začať nový vek globalizácie. Toto plávanie dolára v roku 1971 prinieslo novú paradigmu konzumizmu, postindustrializmu a deregulácie, ktorá premenila kedysi produktívne západné národy na špekulatívne „post-pravdivé“ koše presvedčené, že kasínové princípy, bubliny a veterné mlyny sú náhradou za agro - priemyselné ekonomické praktiky.

Takže sme tu v roku 2022 a oslavujeme víťazstvo nad fašizmom.

Deti a vnúčatá týchto hrdinov z roku 1945 sa teraz ocitli **pripútaní k najväčšiemu finančnému kolapsu v histórii s 1,5 biliónom fiktívneho kapitálu zrelého na výbuch pod novou globálnou hyperinfláciou** podobnou tej, ktorá zničila Weimar v roku 1923, no tentoraz

celosvetovej.

Bank of International Settlements, ktorá mala byť rozpustená v roku 1945, dnes kontroluje **Radu pre finančnú stabilitu**, a tak reguluje svetový obchod s derivátmi, ktorý sa stal zbraňou hromadného ničenia, ktoré bolo spustené s cieľom rozpútať vo svete väčší chaos, ako by si Hitler kedy mohol predstaviť.

Je antifašistický duch Franklina Roosevelta nažive vo forme moderného antiimperializmu vrátane Ruska a Číny a rastúcej škály národov zjednotených pod záštitou Nového údelu 21. storočia , ktorý sa začal nazývať „Pás a Cestná iniciatíva“.

A tak aj dnes existuje šanca podniknúť núdzové opatrenia potrebné v tomto momente existenčnej krízy a konečne dosiahnuť to, čo FDR vždy zamýšľala: vyhrať druhú svetovú vojnu.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

Autor: Matthew Ehret – Kump

ZDROJ: Global Research

Preklad: SK Správy